

Wspólnota "Miriam"

Odnowa w Duchu Świętym

Rzeszów - Tabor

17 listopad 2021

BIULETYN WSPÓLNOTY, ROK XIII, NUMER 592

Spotkania Wspólnoty odbywają się według harmonogramu umieszczonego na stronie Wspólnoty w Domu Diecezjalnym „Tabor”
ul. Połonińska 25

Teksty do medytacji od 18.11.2021 r.

Poprzedni rok zakończyliśmy spotkaniem ze św. Ignacym i różańcem. Wiele osób pyta, jak będzie wyglądał świat dalej, co się stanie. Jako wspólnota Kościoła, mamy wołać w każdej sytuacji – niech się stanie wola Twoja, ale jednocześnie w sercu mieć pragnienie – przyjdź Panie Jezu. Będziemy dlatego kroczyć drogą Apokalipsy oraz Dzienniczka św. s. Faustyny. Oba teksty mają nam pokazać jak Bóg się nami opiekuje.

Będziemy kroczyć znaną nam metodą syntezy, czyli czytając oba teksty najpierw biblijny (ok. 15 min) i tekst Dzienniczka (ok. 10 min), mamy dokonać pewnej syntezy. Razem praca powinna nam zająć ok. 30. min.

Na owocną pracę, błogosławieństwo +

Oddaję każdego z Was w rany Chrystusa i Jego Krew, oraz zamykam w Sercu Maryi.

ks. Damian, Pasterz

Wskazówki do pracy od soboty:

1. Postaw się w obecności Pana, uświadamiając sobie przed Kim stoisz i z Kim masz rozmawiać.
2. Przy pomocy umysłu, wyobraźni, pamięci usiłuj odnaleźć się w rozważanej scenie. Oczami wyobraźni zobacz wszystko co się dzieje, przyjrzyj się każdemu kto występuje w scenie – nakręć swój film.
3. Co w danym fragmencie Bóg chce powiedzieć do Ciebie? Do czego Cię wzywa? Jak pokazuje Siebie / Kościół / świat? Przeczytaj później komentarz i przemyśl dany tekst.
4. Przeczytaj wskazany na dzień fragment z Dzienniczka św. s. Faustyny.
5. Zapisz wnioski z obu fragmentów do swojego zeszytu.

Telefon Wspólnoty

☎ 884-315-151

Struktura Wspólnoty:

ks. Damian Ziemia

Pasterz

tel. 791-386-047

e-mail: mini-damian@o2.pl

Barbara Zacharska

Lider

tel. 607-433-848

e-mail: b-lech@wp.pl

Katarzyna Zdeb

V-ce lider

Marcin Zacharski

V-ce lider

Dzień	Fragment Apokalipsy	Dzienniczek św. s. Faustyny
Czwartek	Ap 14,14-20	643-654
Piątek	Ap 15,1-8	655-663
Sobota	Ap 16,1-21	664-674
Niedziela	Ap 17,1-18	675-685
Poniedziałek	Ap 18,1-3	686-695
Wtorek	Ap 18,4-8	696-710
Środa	Ap 18,9-19	711-724

Czwartek:

Apokalipsa - Obłok to symbol chwały i obecności Boga. Biel to triumf i czystość. Winny sok okazuje się krwią ukaranych. Ilość krwi, *na tysiąc sześćset stadiów*, może być tłumaczony różnie. Dosłownie jest to ponad 300 km, czyli więcej niż długość kraju Izraela - byłby on cały zalany? Bardziej prawdopodobne jest uzyskanie tej liczby przez mnożenie 4 x 4 x 100 (lub 40 x 40), co oznacza cztery strony świata do kwadratu i jeszcze więcej. Wtedy byłby to obraz całego świata. Ustęp ten przedstawia zapowiedziany w Jł 4,

Animatorzy diakonii

Danuta Partyka
diakonia modlitewna

Dawid Przydział
diakonia uwielbienia

Alicja Cyrnek
diakonia prowadzenia
spotkań

Marcin Zacharski
diakonia modlitwy
wstawienniczej

Bartłomiej Medygrał
diakonia liturgiczna

**Katarzyna Świder
Magdalena Rząsa**
diakonia wprowadzająca

**Klaudia Winiarska
Konrad Przydział**
diakonia medialna

**Joanna Wojdyło
Wojciech Wojdyło**
diakonia organizacyjna

Barbara Zacharska
diakonia prorocka

Katarzyna Zdeb
diakonia miłosierdzia

13 eschatologiczny sąd, którego wykonawcami są aniołowie. Sąd przedstawiony został w dramatycznym obrazie żniwa i zbiorów. Sponuje to koniec obecnej formy świata, choć wprost nie ma o tym mowy. Zebranie zboża przedstawia być może zgromadzenie sprawiedliwych, ale zbiór winogron i ich zdeptanie wyraźnie obrazuje karanie złych. Jest ono nieuniknione.

Dzienniczek św. s. Faustyny: ...

Piątek:

Apokalipsa - Siódemka nowych plag nawiązuje do siedmiu pieczęci i siedmiu trąb, będąc już trzecią tego rodzaju i jak zaznacza werset, ostatnią. Poprzednio nie zapowiadano jednak wprost plag jako plągej użycie tutaj podkreśla analogię do plag egipskich. Mają to więc być klęski porównywalne do naturalnych, ale o większej skali. Zsyła je Bóg, żeby przywieść ludzi do opamiętania. Zarazem są one wyrazem gniewu Bożego. Ci zwycięzcy grają na cytrach, jak mieszkańcy nieba, upodabniając się do nich. Ze względu na czas terażniejszy nie są oni jednak tożsami ze zmarłymi wziętymi do nieba. Należą tu także ci, którzy obecnie walczą z szatańskim potworem i jego kultem. Cztery istoty żywe jako wyższe rangą byty niebiańskie (por. przy 4, 6-7) przekazują czasie siedmiu aniołom zapowiedzianym w w. 1. Te czasie to specjalne naczynia kultowe, płytkie i szerokie, podobne do patery, których używano przy ofiarach z płynów. Zawartość tych niebiańskich naczyń ofiarnych spowoduje jednak klęski na ziemi. Czasze są napełnione gniewem Boga, który zostanie wylany na ziemię, tak jak wino na ofiarę. Napełnienie przybytku dymem przypomina obecność Boga w formie obłoku Bożej chwały. W centrum perykopy znajduje się wizja Boga jako wszechmocnego, sprawiedliwego i świętego. Jest On obecny w sposób widoczny w niebiańskim przybytku, namiocie świadectwa. Otaczają Go i wychwalają zbawieni, którzy oparli się pokusie i przemocy ze strony potwornych imperiów. Ten Bóg w dzisiejszym czasie ześle na ludzkość plągi analogiczne do egipskich. Boży posłańcy poniosą na ziemię gniew Boga. Plągi te są reakcją na opanowanie świata przez potwora i podporządkowanie się mu przez ludzi. W odpowiedzi Bóg interweniuje w sprawy ziemskie; ukarze świat i poskromi imperia (Ap 16 - 19).

Dzienniczek św. s. Faustyny: ...

Sobota:

Apokalipsa - Podobnie jak przy pieczęciach i trąbach, plągi związane z wylaniem czas gniewu Bożego stanowią wyolbrzymiony obraz klęsk naturalnych, spadających na nieprawych. Ludzi tego świata dotykają choroby, śmiertelność, klęski żywiołowe, wojny. Potęgom tego świata grozi upadek. Bóg sprawia to poprzez swoich wysłańców, żeby stworzyć ludziom szansę nawrócenia - ci jednak z niej nie korzystają. Uwypukla to sprawiedliwość Bożych wyroków. Poszczególne plągi należy więc rozumieć dość dosłownie. Komentatorzy od starożytności starali się wydobyć z nich więcej. Czasem objaśniali je alegorycznie i aktualizująco, np. pierwsze dwie ze skutkami wojen. Alegorii takich trudno się jednak dopatrzeć w zamyśle autora, choć plągi mają oczywiście wymiar uniwersalny. Kiedy indziej widziano je ściśle eschatologicznie, w taki sposób rozumiejąc Apokalipsę jako całość i zrywając związek z terażniejszymi klęskami. Przy czaszy siódmej, jako ostatniej, odniesienie do klęsk przed dniem ostatecznym jest jednak możliwe. W rozdz. 16-18 mało mówi się o zbawionych, którzy w świetle 14, 1-5 już są zgromadzeni przy Baranku. Skoro jednak plągi opisane tu i poprzednio przypominają plągi egipskie, są tak jak one zarazem znakami kary i znakami zbawienia dla wybranych. Pośrednio zasugerowano, że Kościół jest w sytuacji Izraela wyprowadzonego z Egiptu na pustynię. Niemniej chrześcijan na ziemi dotykają prześladowania.

Dzienniczek św. s. Faustyny: ...

Niedziela:

Apokalipsa - Wizja pokazuje sytuację tego świata na przykładzie pogańskiego Rzymu. Przedstawia ją w słowach ostrych, obrazowych i satyrycznych. Imperium panuje nad światem, a stolica nad imperium. Potędze i bogactwu towarzyszy dekadencja zarówno religijna, kult bożków, jak i moralna, przemoc i rozpusta. Imperium jest wrogiem na płaszczyźnie politycznej, religijnej, ekonomicznej i moralnej. Spotka je jednak kara w postaci unicestwienia przez zbuntowane złe siły. Rządzący tym światem są sojusznikami imperium, szatańskiego potwora, które pojawi się w nowym wcieleniu przed czasami ostatecznymi. Moce tego świata walczą z Barankiem i wiernymi mu ludźmi, których krwawo prześladowają, ale w ostatecznym rachunku są skazani na klęskę. Pokazuje to pośrednio sytuację chrześcijan: Kościół jest prześladowany, ale ma przed sobą przyszłość. Przez ponure obrazy przebijają więc nadzieja dla tych, którzy wybrali właściwe miasto: nową Jerozolimę, a nie Rzym; żonę Baranka, a nie władczą

prostytkę; Kościół, a nie imperium. Wiedzie to do apelu o właściwy wybór.

Dzienniczek św. s. Faustyny: ...

Poniedziałek:

Apokalipsa - Anioł od Boga ogłasza upadek Babilonu. Użycie czasu przyszłego oznacza - jak zwykle w wizjach - pewność zapowiadanych zdarzeń przyszłych. Tożsamość Babilonii z „wielką prostytutką” (17, 5) wymaga uznania jej za Rzym. Nazywanie Rzymu Babilonią wynikać mogło po prostu stąd, że oba te mocarstwa pokonały Izraela i go okupowały. Obrazy następne pokazują opustoszałe ruiny. Demony i duchy nieczyste oznaczają ogólnie złe siły inspirowane przez szatana, niekoniecznie jednak osobowe, ewentualnie bożki, a nie „duchy” Zarzuty wobec Babilonii, czyli Rzymu, są powtórzeniem tych z 17, 2. Chodzi nadal o bałwochwalczy kult państwa i kult pogański w ogóle. Nowa jest wzmianka o kupcach. W Biblii samo posiadanie jest ocenione pozytywnie, ale bogactwo stanowi okazję do grzechu

Dzienniczek św. s. Faustyny: ...

Wtorek:

Apokalipsa - Głos z nieba nie jest zidentyfikowany, z wezwania *ludu mój* wynikałoby, że przemawia Chrystus. Opuszczenie wrogiego miasta należy tu rozumieć symbolicznie, jako nieuczestniczenie w jego pysze, przemocy i przepychu. Chrześcijanin nie powinien włączać się w szatańskie, totalitarne imperium. W przeciwnym razie spotka go kara za jego grzechy. Nową Sodomę należy opuścić. Zasada odpłaty jako kary za przestępstwa była w świecie antycznym powszechna. Odnotujmy przykłady odpłaty dla Babilonu (Ps 137, 8) i pogan (1 Mch 2, 68). Tu kara spotkać ma Rzym za to, że sam się mścił: kto nie przebacza, temu nie będzie przebaczone. Wymienione klęski przypominają biblijne klątwy i wiążą się z losem oblężonych miast. Śmierć może oznaczać zarazę. Spalenie było karą dla prostytutki z rodziny kapłańskiej (Kpł 21, 9). Anioł ogłasza upadek imperialnego Rzymu i obrócenie w ruinę jego stolicy, co pośrednio zapowiada los podobnych imperiów. Cechuje je bowiem bałwochwalstwo i chciwość, jak też zły wpływ na inne ludy. Jako pyszne i mściwe, zostaną ukarane zgodnie z zasadami ścisłej sprawiedliwości. Chrześcijanie powinni wystrzegać się współudziału w takich państwach, by nie zostać ukaranymi wraz z nimi.

Dzienniczek św. s. Faustyny: ...

Środa:

Apokalipsa - Królowie ostentacyjnie oplakują Rzym, ale tchórzliwie nie pomagają miastu. Pożar istotnie musiał na pewien czas zmniejszyć zapotrzebowanie na towary luksusowe. Żałoba kupców jest więc interesowna. Ich zawód nie cieszył się w starożytności zbyt dużym poważaniem, choć zyski budziły zazdrość; autor zarzuca im skupienie się na własnym zarobku. Długie wyliczenie towarów akcentuje satysfakcję z ich strat. Pierwsza grupa towarów nawiązuje do bogatego stroju prostytutki Rzymu. Złoto i srebro to synonim pieniędzy, które wpływały do stolicy jako podatki; metale te wydobywano głównie w Hiszpanii. Drogie kamienie i perły pochodziły z Indii, przy czym perły były wyjątkowo kosztowne. Druga grupa to kosztowne tkaniny. Len może być bardzo różnej jakości. Pospolite włókna są dość grube i krótkie. Najlepsze, cienkie, mocne, długie i delikatne, uzyskuje się w małej ilości na pomocnej granicy zasięgu tej rośliny. Ośrodki tkactwa, produkujące najlepsze stroje, musiały je sprowadzać. Jedwab oczywiście pochodził z Chin. Dalsze towary to surowce wykorzystywane do sprzętów domowych, przy czym pospolitsze - żelazo, miedź (względnie brąz) i marmur - przy starożytnym stanie techniki też nie były tanie. Występowały spore różnice gatunkowe - sławny był np. brąz koryncki. Kosztowna kość słoniowa służyła między innymi do wykonywania inkrustacji, ozdób i nóg stołów. Luksusowe stoły były modne jako symbol zamożności. Kolejna grupa to wonności, przywożone z daleka i kosztowne w produkcji, stosowano zapachy bardzo skoncentrowane w postaci olejku. Na końcu wymieniono towary podstawowe w ówczesnej gospodarce: wino, oliwę, wozy i konie - zapewne dlatego, że Rzym zużywał je w nadmiernej ilości. Wobec powszechności niewolnictwa dotyczy to i ludzi. Określenie *ciał i dusz ludzi*, przełożone tu dosłownie, nie oznacza ludzi z duszą i ciałem, co sugerowałby język dzisiejszy, lecz raczej po prostu osoby, choć traktowane przedmiotowo. Zaliczenie ludzi do towarów ma wydźwięk krytyczny wobec handlu niewolnikami

Dzienniczek św. s. Faustyny: ...

Ogłoszenia

1. Przypominamy, o obowiązkowej modlitwie Anioł Pański w intencji na otwartość na charyzmaty i jej przyjmowanie dla wszystkich członków wspólnoty przez ręce Maryi oraz zachęcie Pasterza do postu w intencji wspólnoty 12 dnia miesiąca.

2. Posługa modlitwą wstawienniczą prowadzona w pierwszą i trzecią środę miesiąca w godz. od 17.00 do 18.00 w salce Miriam (główny budynek DD Tabor, poziom -1). Zapisy przez formularz na stronie internetowej www.miriam.rzeszow.pl.

3. 3. Zaplanowano spotkania członków diakonii:

- a. prowadzenia spotkań na dzień 30.11.2021r. (wtorek),
 - b. prorockiej na dzień 07.12.2021r. (wtorek),
 - c. modlitwy wstawienniczej na dzień 14.12.2021r. (wtorek).
- Spotkania będą odbywać się w salce Miriam o godz. 18.30.

Przypominamy o Regulaminie korzystania z Pogotowia Modlitewnego dla członków naszej Wspólnoty:

a. Na telefon pogotowia modlitewnego wysyłamy intencje za siebie, swoją rodzinę i przyjaciół, w nagłych potrzebach m.in.: choroby, zagrożenia zdrowia lub życia. Pamiętajmy, że diakonia modlitewna codziennie modli się ośtonowo za każdego członka Wspólnoty.

b. Za pozostałe osoby, intencje można umieszczać na portalu zywawiara.pl.

c. Intencja powinna zawierać imię osoby omadlanej oraz za co konkretnie będziemy się modlić.

d. Intencje przesyłamy w godz. od 08.00 do 20.00 (w sytuacji zagrożenia życia, o każdej porze). Max. liczba znaków 160 (1 SMS).

e. Nie udostępniamy otrzymanych intencji osobom spoza Wspólnoty.

f. Podpisujemy się imieniem i nazwiskiem.

g. Intencje ogólne niezgodne z regulaminem nie będą przekazywane (np. intencja Bogu wiadoma). h. Informacje przekazywane są przez Pasterza, Liderów i Animatorów.

i. Aktualizacja danych dokonywana jest raz na tydzień.